

۲۰ دی ۱۳۹۴ - شماره: ۴۹

مقاله‌ها

پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار هاشمی خراسانی حفظه الله تعالی

فریاد از سکوت...

نویسنده مقاله:

ر. نادری

توجه: دیدگاه درج شده دیدگاه ارسالی توسط یکی از کاربران است و لزوماً دیدگاه این دفتر محسوب نمی‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

خداوند در آیه‌ی ۶۹ سوره‌ی مبارکه‌ی اعراف می‌فرماید: «أَيَا تَعْجَبَ كَرَدِيدَ إِذْ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لَمَّا قَدْ أَخْرَجْتُمُوهُمْ مِنْ أَصْوَابِهِمْ سَبْعًا وَعَشْرًا وَمَنْ يَكْفِرْ أَفْعَلْ لِمَنْ يَكْفُرْ لَمَّا أَتَتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ حُمُودًا أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَكَبِّرُونَ» (نورانی/۲۳) و ده‌ها کلام نورانی وحی که همگی در هر زمانی از جمله زمان ما جاری هستند. اما نمی‌دانم چگونه است که با وجود این همه آیات بیم‌دهنده، عالمان ما در برابر حق مهر سکوت بر لب زده‌اند؟ برای کسانی مانند من که حق را از یک طرف و سکوت عالمان را از طرف دیگر مشاهده می‌کنند، سؤالات بسیاری پدید می‌آید. ای عالمان دین! به راستی چرا سخنی نمی‌گویید؟! چرا حق را

بعد از آشکار شدنش کتمان می‌کنید در حالی که می‌دانید؟! اکنون که ندای حق «بازگشت به اسلام» از سوی عالمی نیک‌اندیش و فرزانه از میان خودتان به بلندای آسمان رسیده است و شما آن را می‌فهمید و در دل خود تصدیق می‌کنید، چگونه و با چه انگیزه‌ای است که تکلیف خود را در قبال آن فراموش کرده‌اید و صدای آن را به گوش مردمان نمی‌رسانید؟! اگر به خداوند و روز قیامت ایمان دارید، آیا ایمانتان شما را هیچ نمی‌گزد و وجدانتان به شما نهیب نمی‌زنند؟! روشن است که وجدانتان به سان خودتان خفته است و همان گونه که گفته‌اند: «خفته را خفته کی کند بیدار»؟! آیا آن همه ادّعی فضل و فقاہت و سخن راندن از شریعت و آخرت، همه و همه فقط برای مردم بود؟! آیا خود شما نباید بیشتر از مردم به این عقاید عامل و ملتزم باشید؟! حقیقتاً اگر ذرّهای به آنچه بر روی این منبرها می‌گویید ایمان دارید و بر سر حرف خود هستید، این سکوت و خاموشی و بلکه ضدّیت با دعوتی که سراسر منطبق بر قرآن و سنت و عقل است، چه معنایی دارد و چگونه با ایمان و صداقت شما قابل جمع است؟!

ای عالمان دین! اگر با تأمل و تعمّق در آیات قرآن نظر می‌کردید، این گونه آخرت خود را و نمی‌نهادید و دنیایتان را بر آن ترجیح نمی‌دادید! شما را به خدا بس است!! آیا واقعاً کسی در میان شما باقی نمانده است که بانگ «هل من ناصر ینصرنی» فرزند حاضر امام حسین علیه السلام را در عالم بشنود؟! آیا هیچ گاه آرزوی یاری امام حسین علیه السلام را نکرده‌اید؟! آیا هیچ گاه آرزوی شهادت در راه خدا و جنگیدن با دشمنان خدا و قرار گرفتن در صف ابرار و صالحان را نداشته‌اید؟! اگر آری، پس بسم الله! چراکه وقت آن همین الان است که دعوتی حق به سوی امام مهدی در خراسان شکل گرفته و در حال انتشار است. اگر تو تنها هستی خدا به همراه توست، پس قیام کن! برخیز و این مردم تشنه‌ی حقیقت را با کلام حق سیراب کن! با ندای حق هم‌نوا شو و آن را فریاد بزن تا شاید خفته‌دلان بیدار و بیداردلان به یاری حق امیدوار و دلگرم شوند، تا آهسته آهسته مردم با آگاهی از این حقیقت به یاری آن برخیزند! شما امروز مسؤولید! مگر نه این است که مردم به قول شما و به زعم شما، همیشه برای دفاع از شما در صحنه حضور داشته‌اند و هرگاه برای تثبیت قدرت و حکومت خود به یاری آن‌ها نیاز داشته‌اید، با خواست شما به جوشش درآمده و به حرکت وادار شده‌اند؟! پس بیایید و این بار فقط برای خدا و خلیفه‌اش، نه برای نظام و دولت خود، از مردم بخواهید و آن‌ها را برای یاری منصور به صحنه بیاورید و با توکل به ارحم الراحمین برای ساختن زمینه‌ی ظهور مهدی با او همراه شوید و فریاد کنید! این گونه شاید یادمان بیاید که امامان در میان ما و در همین نزدیکی است، اما هنوز در میان ما جایی ندارد!

وای بر ما که در مصیبت‌ها، فسادها و ناهنجاری‌ها فرو رفته‌ایم و نمی‌فهمیم که همه‌ی آن‌ها به خاطر حاضر نبودن مهدی است. آن چنان خود را به کناری وا گذاشته و به زندگی زیبا و فریبای دنیا مشغول شده‌ایم که دیگر نیازی هم به حضور او احساس نمی‌کنیم. برای ماه‌ها و بلکه سال‌ها و دهه‌های آتی زندگی خود چنان برنامه می‌ریزیم و در پی آن می‌دویم که گویی نهایت آمال و آرزوهایمان همین است! درد بی‌امام بودن نداریم! حتی کسانی از ما که غم دین و آخرت دارند هم همین طورند! چرا که با حضور در مجالس گرم شما عالم‌نماهای بی‌معرفت، به خیال پوچ خود، ثواب گزافی کسب می‌کنند و جواب همه‌ی سؤالات خود را می‌گیرند و مسرور و شادمان، کماکان به زندگی دنیایی خود ادامه می‌دهند!!! پس دیگر چه نیازی به وجود امام دارند؟! ای وای بر ما! ای وای بر ما! پس چه فرقی است میان شما و عالمان یهود؟! شما را به خدا این سکوت خود را بشکنید و فریاد کنید! درد بی‌امام بودن را فریاد کنید! بگذارید بغض ما با فریاد شما بشکند؛ فریادها به داد ناله‌ها برسد و ناله‌ها با فریادها درآمیزد و ندای حق در گوشه گوشه‌ی زمین بلند شود؛ تا آنکه منتظران واقعی به زمینه‌سازان راستین مهدی بپیوندند و به یاری‌شان بشتابند و پرچم به دست مولایمان مهدی برسد ان شاء الله.

با تشکر از زحمات بی‌دریغ شما مردان خدا و آرزوی سلامتی و پیروزی برای جناب علامه منصور هاشمی خراسانی. لطفاً در صورت امکان به صورت یک مقاله منتشر فرمایید. به امید دیدار روزهای نزدیک ظهور امامان مهدی ان شاء الله.

